

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Varna (Bulgaria) la 14 noiembrie 2016 – Nikolay Kantarev/Balgarska Narodna Banka

(Cauza C-571/16)

(2017/C 038/12)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Varna

Părțile din procedura principală

Reclamant: Nikolay Kantarev

Pârâtă: Balgarska Narodna Banka

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (3) TUE și principiile echivalenței și efectivității trebuie interpretate în sensul că permit, în lipsa unei reglementări naționale, stabilirea procedurii și competenței pentru acțiunile în despăgubire întemeiate pe încălcări ale dreptului Uniunii în funcție de autoritatea care a săvârșit încălcarea și de tipul acțiunii/omisiunii prin care s-a săvârșit încălcarea, în cazul în care aplicarea acestor criterii are drept efect judecarea acțiunilor de către instanțe diferite din punct de vedere al competenței materiale – instanțe civile sau de contencios administrativ –, conform unor regulamente de procedură diferite, Codul de procedură civilă (Grazhdansko-protsesualen kodeks, denumit în continuare „GPK”) și Codul de procedură administrativă (Administrativnoprotsesualen kodeks, denumit în continuare „APK”), care prevăd plata unor taxe diferite – proporționale sau simple –, precum și dovedirea îndeplinirii unor condiții diferite, inclusiv existența culpei?
- 2) Articolul 4 alineatul (3) TUE și cerințele stabilite de Curtea de Justiție în Hotărârea Frankovich trebuie interpretate în sensul că se opun ca acțiunile în despăgubire întemeiate pe încălcări ale dreptului Uniunii să [poată] fi judecate potrivit unei proceduri precum cea prevăzută la articolele 45 și 49 din Legea privind obligațiile și contractele (Zakon za zadalzhniata i dogovorite, denumită în continuare „ZZD”), care prevede plata unei taxe proporționale și dovedirea culpei, și potrivit unei proceduri precum cea prevăzută la articolul 1 din Legea privind răspunderea statului și a comunelor pentru prejudicii (Zakon za otgovornostta na darzhavata i obshtinite za vredi, denumită în continuare „ZODOV”), care, deși prevede răspunderea obiectivă și cuprinde norme speciale care au drept obiectiv facilitarea accesului la justiție, se aplică doar prejudiciilor rezultate din acte nelegale anulate și din acțiuni/omisiuni nelegale ale organelor administrative și nu include încălcări ale dreptului Uniunii de către alte organe ale statului prin acțiuni/omisiuni neanulate în procedura corespunzătoare?
- 3) Articolul 1 punctul 3 subpunctul (i) și articolul 10 alineatul (1) din Directiva 94/19⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că permit o abordare legislativă precum cea de la articolul 36 alineatul 3 din Legea privind instituțiile de credit (Zakon za kreditnite institutsii, denumită în continuare „ZKI”) și de la articolul 23 alineatul 5 din Legea privind garantarea depozitelor (Zakon za garantirane na vlogovete v bankite, denumită în continuare „ZGVB”), potrivit căreia „premisele că instituția de credit în cauză pare să nu fie capabilă, pentru moment și din motive legate direct de situația sa financiară, să plătească depozitul și să nu aibă, pe termen scurt, nici o perspectivă de a putea să o facă” este echivalentă cu stabilirea incapacității de plată a instituției și revocarea autorizației acesteia, iar sistemul de garantare a depozitelor trebuie să intervină din momentul revocării licenței bancare?
- 4) Articolul 1 punctul 3 din Directiva 94/19 trebuie interpretat în sensul că, pentru calificarea unui depozit drept „indisponibil”, indisponibilitatea acestuia trebuie constatată în mod expres de „autoritățile competente” după aprecierea realizată conform subpunctului (i) al acestei dispoziții sau permite ca, în cazul unei lacune în legislația națională, aprecierea și voința „autorității competente” să poată fi deduse din interpretarea altor acte ale acestei autorități, în speță, de exemplu, a Deciziei nr. 73 din 20 iunie 2014 a upravitelen savet (Consiliul de administrație) al BNB, prin care „KTB” AD a fost pusă sub supraveghere specială, sau se prezumă din împrejurări precum cele din procedura principală?

- 5) În împrejurări precum cele din procedura principală, în care prin Decizia nr. 73 a Consiliului de administrație al BNB din 20 iunie 2014 au fost stopate toate plățile și tranzacțiile, iar în perioada 20 iunie 2014-6 noiembrie 2014 deponenții nu au putut depune cereri de plată și nu au avut acces la depozitele lor, se poate considera că toate depozitele garantate la vedere (de care se poate dispune fără o notificare prealabilă și care trebuie plătite imediat la cerere) au devenit indisponibile în sensul articolului 1 punctul 3 subpunctul (i) din Directiva 94/19, sau condiția că un depozit „datorat și exigibil care nu a fost plătit de către o instituție de credit” impune ca deponenții să fi solicitat instituției de credit să facă plata (prin cerere, ordin), fără ca aceasta să fi fost efectuată?
- 6) Articolul 1 punctul 3 subpunctul (i), articolul 10 alineatul (1) din Directiva 94/19 și considerentul (8) al Directivei 2009/14⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că puterea de apreciere a „autorităților competente” în ceea ce privește analiza efectuată conform articolului 1 punctul 3 subpunctul (i) este în orice caz restricționată prin termenul prevăzut de a doua teză a subpunctului (i) sau în sensul că, în scopurile supravegherii speciale, precum cea prevăzută de articolul 115 din ZKI, aceste articole permit ca depozitele să rămână indisponibile pentru o perioadă mai lungă de timp decât cea prevăzută de directivă?
- 7) Articolul 1 punctul 3 subpunctul (i) și articolul 10 alineatul (1) din Directiva 94/19 au efect direct și conferă titularilor depozitelor la o bancă care este afiliată la un sistem de garantare a depozitelor, în plus față de dreptul lor la despăgubire reglementat prin acest sistem, până la concurența sumei prevăzute de articolul 7 alineatul (1) din Directiva 94/19, și dreptul de a solicita stabilirea răspunderii statului pentru încălcarea dreptului Uniunii, prin chemarea în judecată a autorității obligate să constate indisponibilitatea depozitelor pentru plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit din cauza plății cu întârziere a depozitului, dacă decizia conform articolului 1 punctul 3 subpunctul (i) a fost luată după trecerea perioadei de cinci zile stabilite de directivă, iar această întârziere este datorată efectului unei măsuri de reorganizare menite să protejeze banca împotriva incapacității de plată și care a fost dispusă de această autoritate, sau permit, în împrejurări precum cele din procedura principală, o reglementare națională precum cea prevăzută de articolul 79 alineatul 8 din ZKI, potrivit căreia, BNB, organele acesteia și persoanele împuternicite din aceasta răspund pentru prejudiciile cauzate în exercitarea sarcinilor de supraveghere doar dacă acestea au fost cauzate cu intenție?
- 8) O încălcare a dreptului Uniunii, care constă în faptul că „autoritatea competentă” nu a adoptat o decizie conform articolului 1 punctul 3 subpunctul (i) din Directiva 94/19, reprezintă și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce condiții o „încălcare suficient de gravă”, care poate antrena răspunderea unui stat membru pentru prejudicii, printr-o acțiune împotriva autorității de supraveghere și sunt relevante în acest sens următoarele împrejurări: a) Fondul za garantirane na vlogovete v bankite (Fondul pentru garantarea depozitelor bancare, denumit în continuare „FGVB”) nu a dispus de mijloace suficiente pentru a acoperi toate depozitele garantate; b) în perioada în care au fost stopate plățile instituția de creditare a fost pusă sub supraveghere specială pentru protejarea acesteia împotriva incapacității de plată; c) depozitul reclamantului a fost plătit după ce BNB a constatat ineficacitatea măsurilor de redresare; [d)] s-a plătit depozitul reclamantului plus venitul din dobânzi, inclusiv pentru perioada 20 iunie 2014-6 noiembrie 2014?

⁽¹⁾ Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor (JO 1994, L 135, p. 5, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 163).

⁽²⁾ Directiva 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor (JO 2009, L 68, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Versailles (Franța) la 17 noiembrie 2016 –
Green Yellow Canet en Roussillon SNC/Enedis, SA**

(Cauza C-583/16)

(2017/C 038/13)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Versailles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Green Yellow Canet en Roussillon SNC

Pârâtă: Enedis, SA